

des fornødne Jords Afstaaelse mod vedbørligt Vederlag, og, efter desangaaende at have modtaget bemeldte Stænders Betænkninger, byder og befaler Kongen herved som følger:

1) Ligesom det, naar en Kirkegaard, formeldst Menighedens tiltagende Folkemængde eller af andre Aarsager, ikke er tilstrækkelig til at afgive de fornødne sømmelige Begravelsessteder, paaligger Kirken eller dens Eier at afhjælpe denne Mangel, hvilket paa Landet i Almindelighed bør skee ved den gamle Kirkegaards Udvidelse, saaledes skal og den dertil fornødne Jord, hvis den ikke paa anden Maade kan erhverves, udlægges til dette Brug imod fuldstændigt Vederlag af Kirken eller dens Eier.

2) De Spørgsmaal, der kunne opstaae om Nødvendigheden af saadan Jords Afstaaelse til Kirkegaarden, eller om den Maade, hvorpaa samme bør iværksættes, blive at afgjøre ved kancelliets Resolution. Hvis Parterne ei kunne komme overens om Vederlagets Størrelse, hvilken Overenskomst iøvrigt ikke uden Kancelliets Samtykke kan være gyldig, dersom jorden tilhører en Stiftelse, et Embede, et Fideicommis eller en Kommune, bliver Vederlaget at bestemme ved kyndige og uvillige Mænd, som paa sædvanlig Maade dertil af Retten udnævnes, og som, hvis det fra nogen af Parternes Side begieres, have for Retten edelig at afhjælpe deres Forretning.

3) For Mændenes Udmeldelse og Edens Modtagelse erlægges intet Gebyr til Retten, saa lidet som for den Sag, der i den Anledning maatte incamineres, eller hvad der iøvrigt under samme foregaaer i Retten. Ogsaa gives det, der i saa henseende passerer, beskrevet uden Gebyr og paa ustemplet Papir, ligesom heller intet stemplet Papir bliver at bruge til den Stævning, der i foranførte Henseende maatte være udtagen eller til selve Taxationsforretningen. Derimod nyde de udmeldte Mænd den for saadanne Forretninger i Anordningerne fastsatte sædvanlige Betaling. Med hensyn paa de Vedkommendes Adgang til at erholde Omvurdering ved et dobbelt Antal Mænd, og hvad dermed staaer i Forbindelse, forholdes i Eet og Alt efter de almindelige i Anordningerne hiemlede Regler.

4) Naar den Jordlod, som fortrinlig attraaes til Kirkegaardens Udvidelse, maatte være anvendt til Bygning eller Hauge eller paa anden saadan Maade, at dens Udstaaelse vilde tilføie Eieren el-

ler Besidderen et særdeles Tab, bør den ikke tages, saafremt anden, om end noget mindre beqvem Jord er at saae; men i ethvert Tilfælde bør Eieren eller Besidderen ikke blot have Erstatning for det Jorden som saadan kan være værd, men ogsaa for det øvrige Tab, som han af saadanne særdeles Aarsager maatte lide ved at miste Jorden. naar Jord til Udvidelse af Kirkegaarden af foranførte Aarsag ikke kan erholdes uden uforholdsmæssig Bekostning, da skal det danske Kancellie være bemyndiget til at bevilge Anlægelse af Assistentskirkegaarde, naar den af Kirkens Eier herom indgivne Begjering ifølge de nærmere indhentede Oplysninger maatte findes grundet og billig.

5) Det Hartkorn saavel som den Gammelskat, der efter en lovlig Fordeling kommer til at hvile paa Jord, som indtages til Kirkegaard; bliver at føre til Afgang i Matriculen, hvorimod ingen Afkortning kan finde Sted i det Tiendevederlag, som efter Hartkornet bliver at udrede af den Eiendom, hvorfra den tages, ei heller i saadanne denne Eiendom paahvilende Byrder, der ikke fordeles i bestemt Forhold til Hartkornet; men ved Erstatningens Bestemmelse bliver der at tage fornødent hensyn til de Byrder, der paa Grund af den aftraadte Jord saaledes fremdeles komme til at hvile paa hiin Eiendom. Iøvrigt kan ovennævnte Hartkorn og Gammelskat, naar Vedkommende til Rentekammeret indsende fornøden Underretning om Arealets Størrelse, Beliggenhed m.v., af bemeldte Kammer bestemmes uden formelig Udflytningsforretning efter de Oplysninger, der med hensyn til den nugældende Matricul eller i anden Anledning maatte være forhaanden.

6) I Almindelighed bestemmes Vederlaget i Penge, som contant udbetales, dog ikke til selve Eieren uden med Samtykke af Panthaverne, der i den Orden, hvori de ere panteberettigede, kunne fordre Beløbet udbetalt til Afdrag paa deres pantefordringer, om de maatte attraae det. Iøvrigt følger det af den Jordens Eier tilkommende Skadesløsholdelse, at han bør have enhver Udgift erstattet, som han i foranførte eller anden Henseende nødsages til at gjøre for at erholde det ham tilkommende Vederlag.

7) Hvis den Jord, der skal afstaaes, tilhører en Stiftelse, et Embede, et Fideicommis eller en Kommune, bør Vederlaget, ordentligviis bestemmes til en aarlig Afgift i Korn, der hvert Aar